

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 32.

w Sobotę dnia 19. Kwietnia Roku 1800.

z Paryża d. 5. Kwiet.

Carnot mianowany jest ministrem wojennym na miejscu Berthiera. O Berthierze głoszą dzienniki, iż kommandować będzie armią włoską, lecz podług uchwały pierwszego Konsula mianowany on jest najwyższym naczelnikiem armii rezerwowej. Wiele okoliczności zdaje się potwierdzać ten domysł, iż armia rezerwowa przeznaczona jest do Włoch.

Dnia 17. Marca wydał generał Massena odezwę do armii Włoskiej, w której między innemi mówi, co następuje:

„Zbliży się moment, w którym nowa i ostatnia kampania ma być rozpoczęta. Zabiegi rządu francuzkiego o pokoy znane całej Europie, dowodzą, iż ci, którzy nie chcieli pokoju, autorami są dalszej wojny. Jeszcze jedno ostatnie ułtowanie, a ten pokoy nastąpi zaraz. Zły rząd rozprzestrzenił nędzę i niedostatek w armii; przeto wynikię z nieporządku szkodliwe wrażenia, muszą być nadgrozione przez szlachetne sentymenta, które zwykły potęgę wolnych ludow powiększać, i Państwa ocalać.”

„Żołnierze i konskrybenci! którzy w nie-szczęśliwych czasach wasze chorągwie opuściliście, lub z przyczyny rozgłoszonego niedostatku armii do niej nie powrociliście, wasz obowiązek i oczyzna wzywają was.

Jakże, nie chcecie mieć żadnego udziału w naszych niebezpieczeństwach, i w naszej sławie? Ten, co swej oyczyźnie usługi czyni, nabywa zawsze sławy i ma prawo do niej wdzięczności. Ale mówiłem do francuzkich żołnierzy, i pewien jestem, iż nie próżno zwrociłem ich na drogę honoru, nowych zwycięstw, i pokoju.”

(podp.)

Massena.

Pierwszy Konsul czyniąc ministra wojennego Berthier najwyższym naczelnikiem armii rezerwowej, pisał do niego list następujący:

Obywatelu Generale!

„Talenta wojskowe, których tyle dałeś dowodow, i ufność rządu wzywają WPana na naczelnika jednej z armii.”

„Podczas zimy urządziłeś WPan na nowo ministerium wojenne, opatrzyłeś ile możliwości potrzebami naszej armii; więc nie pozostało, tylko przewodniczyć podczas wiosny i lata naszym żołnierzom do zwycięstwa, co jest środkiem zdatnym do nabycia pokoju i utwierdzenia Rzplitey.”

„Obywatelu Generale! proszę odbierz WPan oznaki ukontentowania rządu z przyczyny dobrych postępów na urzędzie ministra.”

(podp.)

Buonaparte
pierwszy Konsul.

Listy ostatnie z Bazylei donoszą, iż w Szwajcaryi przysposabiają odmianę rządu helweckiego, i że Dyrektoryat złożony z 18 członków wybranych przez lud mieć będzie największą władzę.

W Hamburgu drukują za rozkazem rządu angielskiego gazetę angielską, aby mógł lepiej kierować na lądzie opinią, którą chce rozszerzyć. W tej gazecie nie mówi nigdy o Prussach i Danii.

Alj Basza Janiny, który chciał wyrwać z pod panowania rosyjskiego bywse wyspy weneckie, przestraszony nagłym przybyciem 3000 Moskalow z Sycylii do Corfu, poddał się rozkazom Porty i odslapił swych zamiarów.

Posel austriacki przy dworze hiszpańskim przeniósł się do wieczności.

Buonaparte Konsul proponował Senatowi na współczłonka Senatu, generała Lefevre, który między trzema kandydatami w samej rzeczy pierwszeństwo otrzymał. Sesyje Trybunatu przedłużone zostały do 11. Kwietnia.

Carnot wzbraniał się w początku przyjąć urząd ministra wojennego, tak dalece, iż pierwszy Konsul mianował już był obywatela Lacuée, współczłonka rady narodowej, ministrem wojennym. Ten przyjął urząd, lecz pod tym warunkiem, aby mu wolno było użyć wpływu przyjaźni i nakłonić obywatela Carnot do przyjęcia tego urzędu. Jego przyjacielskie usiłowania odebrały pomyślny skutek, i Carnot przyjął urząd ministra wojennego.

Od kilku dni mówią tu o śpisku przeciwko rządowi, który szczęśliwie odkrytym został, i w który szczególnie Jakubini wpływali, lecz pogłoska ta potrzebuje potwierdzenia.

Generał Massena donosi z głównej kwatery w Genui pod dniem 17. Marca,

iż dnia 14. wydał generał Gardan 140 karabinierow na przepatzenie potęgi nieprzyjaciela pod Dego. Wśród ciemnej nocy uderzyła ta dywizya na Austriaków znajdujących się w Dego, z których tylko komendant i 2 ludzi z życiem uciekło, resztę zabito, a 6 huzarów i 19 pieszych żołnierzy dostało się w naszą niewolę.

Uspokoienie zachodnich departamentów przyszło zupełnie do skutku, i użyte tam wojska maszerują teraz do Belgium i Batawskiej Rzpłtey. Generał Brüne spodziewany jest wkrótce w Paryżu.

z Strażburga d. 1. Kwiet.

Generał Dessolles powrócił z Paryża do Strażburga przed dwiema dniami. Wiadomości, które z sobą przywiozł, niszczą zupełnie nadzieję pokoju, które dotychczas ieszcz miano.

Dnia 30. p. m. generał naczelnik Moreau doniósł wojsku podczas wielkiej parady, że nasi nieprzyjaciele nie przyjęli propozycyow pokoju podanych przez pierwszego Konsula, a zatem kampania rozpocznie się niezawodnie. Dalej oświadczył, iż się spodziewa, że żołnierz francuzki okaże się być godnym siebie samego, wykonywając ściśle swój obowiązek. Po południu była wielka rewia na równinach Weiler milą drogi od Bazylei, gdzie także Moreau doniósł armii o bliskim rozpoczęciu się kampanii.

z Szwajcaryi d. 24. Marca.

Zamiary Francuzow zdają się być wymierzone przeciw Gryzonii. Liczba wojsk ich powiększa się z strony Sargans, dokąd ściągają także liczną artyleryą.

Rząd Berneński podał ministrowi francuzkiemu Reinhard obszerny memoriał, w którym opowiada, jak wiele już Szwajcarya dla armii francuzkiej wycierpiała, żądając zapłacenia niezmiernej liczby asygnatów, które Francuzi dotychczas wszyscy

opłacali, i uchylenia zakazu tamującego przewoz zboża.

Woyfka francuzkie w Szwycaryi dostały wszystkie żółd 3 miesięczny.

Od brzegów Dunaju d. 1. Kwiet.

Ponieważ rząd francuzki cały naród wzywa do wojny, przeto i Cesarz postanowił użyć wszelkich środków do rozpoczęcia z dzielnością nowej kampanii. Pod Udiną ściągnie się 45,000 ludzi mających składać armię rezerwową pod rozkazami Arcy-Xiążęcia Józefa. Druga armia rezerwowa z 20,000 ludzi zgromadzi się w Braunau. Pierwsza wspierać będzie włoską, a druga reńską armię.

z Hagi d. 5. Kwietnia.

Obywatel Marmont, Radzca narodowy, nie mógł przyprowadzić w Amsterdamie do skutku pożyczki 12 milionów dla francuzkiej Rzpltey, mimo wszystkie usiłowania municypalności i dwóch członków rządowych. Odprawivszy jeszcze jedną konferencyą z naszym Dyrektoryatem, powrócił do Paryża. Słychać, iż Marmont ofiarował jako bezpieczeństwo pożyczki za 15 milionów drzewa i sławny dyament nazwaną Regentem.

z Hagi d. 8. Kwiet.

Nie potwierdza się, że Anglicy swoją wyprawę odłożyli, lub iey odstąpili. Ich przysposobienia zbrojne nie ustają w Anglii. Do wyprawy tej przeznaczonych jest 40,000 ludzi, między którymi znajduje się 15,000 Moskalow, którzy zimowali na wyspach Guernesey i Jersey i 5000 emigrantów hollenderskich. Zdać się, że wyprawa wzmiankowana wymierzona jest przeciw Flandryi albo Seelandyi: ale i z naszej strony nie ustają przysposobienia obronne, i codzień przybywają wojska francuzkie dla dopełnienia 25,000 ludzi zostających na żołdzie naszym.

Od brzegów Renu d. 10. Kwiet.

W szaniecach nadreńskich naprzeciw Mannheimu powiększyła się znowu liczba Francuzów, którzy nowe sypią szaniece, lecz także i Austriacy na prawym brzegu Renu zakładają szaniece dla swojej obrony.

W kantonie Oberland pokazują się dosyć znaczne poruszenia buntownicze. Według doniesień z Bazylei, przeznaczeniem armii rezerwowej zgromadzającej się pod Dijon, jest, wkroczyć przez Walią przez góry Simplon Ś. Gotarda i Bernarda do Medyolanu. Armia reńska, która począwszy od Rheineck aż do Moguncyi więcej 100,000 ludzi wynosi, ma wkroczyć do Szwabii i Bawaryi. Nadzieja neutralności Szwycaryi zniknęła zupełnie.

z Włoch d. 22. Marca.

Urzędowa gazeta Turyńska datowana dnia 8. t. m. mówi o potyczce stoczony dnia 5. między Francuzami i insurgentami okolicy Fontana Buona całę inaczej, niż generał Massena ministrowi wojennemu pod tą samą datą z głównej kwatery donosi. Wspomniona gazeta powiada, że insurgenci uwiadomieni o zbliżaniu się Francuzów, uczynili na nich zasadzkę, w której Francuzi do 2000 ludzi stracili wsamych zabitych, nie rachując ranionych i niewolników. Generał francuzki Arnould miał umrzeć na ranach, liczba zaś ranionych oficerów francuzkich ma wynosić 113. Dalej mówi, że Massena cofnął się potem do Recco i Cornigliano, i że kazał sprowadzić z Genui więcej 100 szalup dla przewiezienia chorych do lazaretu w St. Pietro d'Arena.

Także dnia 9. była żwawa potyczka pod Montenote, gdzie Austriacy ścigali Francuzów aż do Villa di Bona 6 mil od Savony. Słowem, pojedyncze potyczki stają się częste na tamtejszym teatrze wojennym. Drogość żywności w kraju Genueskim

wzmaga się nadzwyczajnie. General Mas-sena włożył na rząd tamtejszy odpowiednie z przyczyny utrzymania publicznej spokojności. Ale rząd odpowiedział mu, iż przemoc nie zdoła utrzymać głodnego ludu, należy więc przysposobić mu chleb i uprzątnąć wszystkie przeszkody sprzeciwiające się uprowiantowaniu miasta Genui i armii. Niedostatek żywności daie się także czuć w winnych okolicach Włoch, i stał się przyczyną rozruchow. Pod Feltri i Beluno mieszkańcy porwali się przeciw Austryakom do oręża, a pod Treviro zbuntowani chłopci odparli nawet korpus z 500 Austryaków. Król Neapolitański zapewnił Kardynałów w Wenecyi zgromadzonych, iż odda Rzym nowemu Papieżowi, i cofnie z niego swe wojska. Z Neapolu dowiadujemy się, iż Król nakazał wystawienie 12 nowych regimentow.

z Włoch d. 26. Marca.

Do Ankony zawinęło 8 okrętow z wojskami moskiewskimi, słysząc, że Austriacy, Moskale, Turcy i Neapolitanie wspólnie będą garnizony w prowincyi Ankonie aż do pokoju. Także spodziewana jest do Ankony flota moskiewsko-turecka.

Jego Świątobliwość daie codziennie w Wenecyi audyencyą wielkiej liczbie osob, Wenetom i cudzoziemcom. Dnia 28. odprawi Pius VII. pierwszy konsystorz w St. Giorgio Maggiore, gdzie jeszcze mieszka.

Gwałtowne deszcze, które we Włoszech w tym roku więcej iak przez 50 dni padały, stały się przyczyną wielkiej szkody. W Rzymie, Medyolanie i t. d. całe domy pozawały się, Coliffaeum w Rzymie zapadło się poczęści, a w Neapolu dało się czuć kilka razy podczas tej pory deszczowej dosyć znaczne trzęsienie ziemi, które uszkodziło wiele kościołow i kamienic.

z Rzymu d. 26. Marca.

Do portu di Rippa zawinęło nakoniec tyle okrętow z żywnością dla tutejszej flocy, iż niedostatek iey wkrótce ustać musi. Reszta żołnierzy francuzkich, która tu ztąd do Civitta-Vechia była przeprowadzona, popłynęła do Francyi na iednym z Szwedzkich okrętow.

Wojska moskiewskie, które do Ankony na 8 moskiewskich okrętach zawinęły, mają być podzielone na garnizony w tamtejszej okolicy. Austriacki kommissarz udał się z Ankony do Hrabiego Woynowich do Monte St. Vito dla rozmówienia się z nim względem uroczystego wiazdu, który wojska sprzymierzonych potencyow wspólnie do Ankony odprawić mają, dla załatwienia wynikłych w tej mierze porożnień.

Znany pod nazwiskiem Brat Diabeł (Fra Diavolo) naczelnik insurgentow rzymskich, przyjęty został bardzo łaskawie w Palermie od Króla neapolitańskiego, który go mianował pułkownikiem z pensją 2500 dukatow.

z Genui d. 15. Marca.

Odezwa generała Masseny i rządu Genuńskiego ogłoszone były bez przeszkody w wszystkich parochiach zbuntowanych, i uczyniły iak najlepszy skutek w umysłach mieszkańców. Większa część nie tylko składa oręż, lecz przyrzeka wspierać chęci rządu przeciw gminom wzbraniającym się przystąpić do pokoju. Od dnia 8. t. m. nie było jeszcze żadnych nowych potyczek.

z Medyolanu d. 24. Marca

Główna kwatera armii austriackiej przeniesioną została dnia 21. z Turynu do Alesandryi, gdzie generał Melas wydał tklivą odezwę do armii, donosząc iey o rozpoczęciu się kampanii. Wszystkie wojska są w poruszeniu, udając się na miejsca swego

przeznaczenia. Donoszą już, że Austriacy atakowali Francuzów pod Montenotte, odparłszy ich aż pod Sawonę.

z Tyrolu d. 1. Kwiet.

W naszym kraju nie widać prawie żadnego austriackiego żołnierza. Wszyscy pomazzerowali naprzód. W całym Tyrolu panuje iak największa chęć odparcia mężnie Francuzów, ieżeli by znówu do naszych granic zbliżyć się chcieli. Wszyscy prawie młodzi Tyrolczycy zapuszczają sobie wąsy, i ćwiczą się pilnie w robieniu bronią.

z Wiednia d. 9. Kwiet.

Arcy-Xiąże Karol wyjechał dnia 4. t. m. rano tu ztąd do Pragi.

Cesarz Jegomość mając wzgląd na starożytność, szlachetność i zasługi Hiacynta Małachowskiego, Kawalera orderów Alexandra Newskiego i orła białego, bywzego polskiego wielkiego Kanclerza koronnego i Prezydenta królewskich sądów asessorskich w Warszawie, raczył wynieść go do godności Hrabiego w Galicyi.

z Augszpurga d. 4. Kwiet.

Xiąże Kondeusz udał się do Wiednia. Potwierdza się, że wojska szwajcarskie na żołdzie angielskim zostawać będą pod komendą tego Xiążęcia.

Regiment grenadyerów Bourbońskich, składający część tego korpusu, otrzymał od Imperatora rosyjskiego 5 nowych chorągwiów i list Imperatora, w którym donosi regimentowi, iż podobają mu się obdarzyć go nowymi chorągwiami na znak swego przywiązania, i uwiecznić tym sposobem pamiątkę wielkich czynów wspomnianych grenadyerów okazanych pod Konstancją. Na chorągwiach tych wyrażony jest napis z jednej strony: „Bóg niech będzie z nami” z drugiej jest opatrność z napisem: „zdobyta na Francuzach.”

Od granic Tureckich d. 21. Mar.

Bywsze wyspy Weneckie ustanowiły między sobą gatunek sprzymierzonej Rzpltey. Ich powszechna konfitytucya zawiera w sobie 17 artykułów. Jey rząd główny znajduje się w rękach Senatu, do którego wyspy Corfu, Cefalonia, Zante, St. Maure i Cerigo wysyłać będą współczłonków wybranych z pośrodku znaczniejszych mieszkańców. Prezydent nazywa się Archontem. Corfu jest stolicą Senatu. Szczególna konfitytucya każdej wyspy zawiera w sobie 14 artykułów. Każda wyspa ma radę składającą się z szlachty. Żaden współczłonek nie może mieć mniej iak 25 lat.

z Londynu d. 1. Kwiet.

Nadworna gazeta zawiera w sobie doniesienia otrzymane z obozu Wielkiego Wezyra pod El-Arisch, które potwierdzają wiadomość o kapitulacyi zawartej między Wielkim Wezyrem i generałem Kleber, na mocy której wojska francuzkie opuścić muszą Egipt i powrócić do Francyi w przeciągu 3 miesięcy. Taż sama gazeta nadworna nie wspomina bynajmniej, czyli Sir Sidney Schmidt miał wpływ do kapitulacyi; i jest zapytanie, czyli nasi admirałowie na morzu śródziemnem uważać się będą przez iego przyrzeczenie obowiązany, do pozwolenia Francuzom wolnego powrotu do ich oyczyny. Jakoż wysłano do nich niezwłoczne zlecenia przez rozmaite okręty prętko płynące, także wysłano z pośpiechem kuryera do Konstantynopola, i depesze do Sidneia Schmidt.

Oprocz wyższej wiadomości, zawiera także gazeta nadworna dawniejsze doniesienia Sidneia Schmidt o opanowaniu twierdzy El-Arisch w Syrii, o zamordowaniu na wyspie Cyprze tureckiego Vice-Admirała Patrona Beia podczas buntu Jańczarów,

i o niepomysłnym wypadku wyprawy tureckiej przedsięwziętej pod Damiettą.

Do Plymouth przyплыnęło 3 maytkow naszej korwety Danae, którey maytkowie zbuntowali się i do Brest ią zaprowadzili. Buntownicy zamknęli oficerow, wymierzili do Kajuty, w której siedzieli, armaty i wysłali kilka razy do nich, lecz szczęściem żaden z nich nie utracił życia. Kapitan korwety cięty został pałasem w głowę. Niektórzy Francuzi zabrani w niewolę na francuzkim korsarskim okręcie Bordelais przyjąwszy przed kilku tygodniami iako ochotnicy służbę na korwecie Danae, wznieśli ten bunt.

Pierwsza część subsydyow przesłaną już została niemieckiemu Cesarzowi przez ostatnią pocztę.

W Środę przyrzekł Pan Thornton w izbie niższej, żądać w krotce rozstrząśnienia drogiey ceny ryb, i proponował, aby rybakom wyznaczono nadgrody. Gdy także i kartofle bardzo drożeją, przeto Pan Wilberforce chcąc zapobiedz temu złemu, żądał w Parlamencie, aby w każdej parochii zakupowano dla ubogich ludzi kartofle dla zasadzenia niemi pewnych powiatow.

z Peterzburga d. 26. Lutego.

(z dziennika francuzkiego.)

Generał Dumourier odbiera codziennie większe znaki przywiązania i ufności naszej Monarchy. Mowią, że Imperator chce użyć talentu tego męża do intryg, i wysłać go do Berlina.

Emigranci francuzcy, którzy tu zbiegli, mówią rozmaicie o projektach wojennych Pawła I. Oto jest ieden z ich snow:

„Trzydzieści tysięcy Moskalow wsiądzie w krotce na okręty w Rydze. Wylądowawszy w Stralsundzie, złączą się z korpusem Szwedow, udadzą się przez Xięstwo Mezenburgskie, przeprawią się przez Elbę w

Lauenburgu, wnidą do Elektoratu Hanowerckiego i wymierzają swoje operacye ku niższemu Renowi pod kommandą generałow moskiewskich Lasce i Pankracyon, a tym sposobem wesprą wylądowanie Anglikow w Hollandyi.”

Wiadomość następująca otrzymana tu w tych dniach wzbudziła wielką radość między emigrantami i nieprzyjaciółmi Rzpltey francuzkiej, tą jest doniesienie odebrane przez nasz dwor, iż Arcy Xiążę Karol oddalony nakoniec został z armii austryackiej. To oddalenie jest tryumfem dla Imperatora rossyjskiego: iego niechęć przeciwko Austryi ustała, i postanowił zwrócić na teatr wojny wojska, które odwołał, i które już przybyły do granic Rossyi. Odebrały one rozkaz wstrzymania się pod Lublinem: ieden kommissarz moskiewski wysłany został do Augszpurga dla przysposobienia tego wszystkiego, co jest potrzebnem do powrotu wojsk moskiewskich do niższego Renu. Nieporozumienie się między obydwiema cesarskimi dworami wynikło iedynie z kłotni generałow kommanderujących iako naczelnicy obydwiema armiami.

Usunięcie się Arcy Xiążęcia Karola od armii jest powolnością względem Rossyi, która przywrociła zgodę między nią i Niemcami.

z Konstantynopola d. 10. Mar.

Wielki admirał sposobi się do popłynienia do Egiptu z flotą składającą się z 11 liniowych okrętow i 8 fregat, końcem, iak rozumiemy, eskortowania reszty francuzkiej armii do Francyi, i przeszkodzenia, aby te wojska nie wylądowały we Włoszech. Oprócz tego maszeruje jeszcze wiele wojsk tureckich do Egiptu dla urządzenia tego kraju podług nowego planu Porty. Beiowie będą wprawdzie przywroceni, lecz nie bę-

dzie im przywrocena cała ich dawna władza, i zofianie ile możności ścięsnioną.

W przyszłym miesiącu zacznie się transportowanie Francuzow z Egiptu do Francyi, jeżeli dostateczna liczba okrętow zgromadzona będzie. W kapitulacyi przyrzeczono generałowi Kleber, potrzebną żywność z magazynow na podróż, i półtora miliona piastrów na zapłacenie wojsku części iedney zaległego żołdu. Zabezpieczeniem téy summy są skonfiskowane w Turcyi kapitały kupcow francuzkich, którzy z innemi francuzkiemi niewolnikami z 7 wieżow na wolność wypuszczonymi zostali.

Potomek bywszych Hanow Krymskich podniósł w Rumelii bunt przeciw Porcie. Porta uwolniła go niegdyś z obcey niewoli, i żył od tego czasu w Bulgaryi; lecz dziś stał się nagle naczelnikiem buntu, ściągając wojska, wybiera na Wołoszczyźnie kentrybucye, rabuje, i mógłby się stać niebezpiecznym, gdyby się z Basmanem Oglu złączył.

Rozmaite Wiadomości.

Podług gazety nadworney Petersburgskiej, uwolnił Imperator rosyjski z służby wojenney 6 generał-lieutenantów i 30 generał-maiorow.

Przeestroga. Pokazał się w Gnieźnie fałszywy talar mający na sobie wybity rok 17 B. 81, który bardzo łatwo od dobrych talarow poznać można, ponieważ Armatura i orzeł, prawie nieznaczne i iedno w drugie ścięsnione są, równie jak słowa Ein Reichs Thaler źle wybite. Znacznie też różni się portret, osobliwie co do Laurow i napisu około niego. Napis Fridericus Borussiae Rex jest za blisko brzegu grubo nie gładko i w tym sposobie ściągniono wyra-

Pisma angielskie mówią, iż Wielki Węzyr nie miał prawa przyrzec armii francuzkiej wolnego powrotu do Francyi, ponieważ nie jest panem morza śródziemnego.

Głoszą, że Francya żądała od Hiszpanii 45,000 wojska pośilkowego.

Nie potwierdza się, że generał Massena poniosł klęskę w potyczce z Insurgentami okolicy Fontana Buona, że utracił więcej 2000 zabitych i 113 oficerow. Także nie potwierdza się klęska Francuzow, którą pod Bregentz ponieść mieli.

Generał Lecourbe przeniósł swoją główną kwaterę z Zürich do St. Gallen.

W legii północney Frankow, którą francuzki generał Einkenmayer w Akwizgranie urządza, przyjęło służbę wojenną 3 do 400 moskiewskich niewolnikow, którzy nie chcieli być wymienionemi.

W Austryi nakazano 3 dniowe nabożeństwo na uproszenie pomyślności orężowi austryackiemu.

Gdy niedawno naszemu Nayaśniejszemu Monarsze Minister Departamentalny podał żądanie względem udzielenia pensyi łaskawey 200 taler. dla pewnego południowopruskiego oficyanta, który wzrok utracił, Król Jegomość napisał na brzegu raportu ministrowskiego: „Oficyant, który w służbie wzrok utraci, powinien przynajmniej uzyskać 500 taler. pensyi.”

Żony, iż litera F we włosy portretu wciągnięta prawie nieznaczna jest, potem też obrączka nie ma przyzwoitey grubości i prawie żadney wartości te talary nie mają. A że są też takowe fałszywe talary liczbami roku 1765, 1770, 1779 i 1786, przeto przestrzega się publiczność, żeby onych nie przyjmowała. Dan w Poznaniu dnia 25. Marca roku 1800.

Kamera Wojskowo Ekonomiczna JK. Mci Pruss. Południowych.

Obwieszczenie. Stosownie do zaszłego obwieszczenia pod dniem 25. Lutego r. b., mocą którego wszyscy szynkowaniem piwa lub wódki bawić się chcący, i którzy dotąd szynkowali, konsens na to mieć i przed Jmć Panem Radcą Schoenfeld w sesyjonalney izbie zrana o 8 do 9 po obiedzie zaś o 2 do 3 godziny meldować się powinni. Termin więc takowy do 20. t. m. prolongowany, aby w przeciągu tego czasu niezameldowani się stawili, w przeciwnym razie uważani będą, iakoby się dawania piwa lub wódki odrzekali, a zatym szynk im zakazany zostanie. W Poznaniu dnia 1. Kwietnia roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Do zadzierżawienia. Dzierżawa gruntu i roli do szpitala S. Wawrzyńca należących, kończy się na S. Jan roku tego. Termin więc dalszej arędy, lub kiedyby ie kto sobie na kontrakt emphyteiczny trzymać życzył, wyznacza się na 23. i 30. tego i 14. miesiąca Maia, za każdą razą o jedenastej godzinie przed południem przed Urodzonym Jmć Panem Kriegersratem Bucholtz przy Wrocławskiej bramie sub Nro 291, gdzie w ostatnim terminie naywięcej dającym też grunta będą oddane i pó wyższej approbacyi znim kontrakt ma być zawarty. W Poznaniu dnia 9. Kwietnia roku 1800.

Dyrektorjum JK. Mci dla ubogich miasta tego.

Do zadzierżawienia. Wieś szlachecka Rogaszyce w powiecie Ostrzeszowskim sytuowana, a małoletnim Andrzeja Wężyka przynależna, która aż do S. Jana a. c. za 14,600 zł. rocznie zadzierżawioną była, ma być de noviter a to w 3letnią dzierżawę, to iest: aż do S. Jana 1803 plus licitanti w dzierżawę wypuszczoną, tym końcem terminus licitationis u Justyc' komisji Wieluńskiej na dzień 28. Maia zrana o godzinie 9. przypada, na którym życzący sobie tej dzierżawy stawiać się i o

kondycjach dzierżawnych zainformować się mają. Dan w Kaliszu dnia 7. Marca roku 1800.

Krolewskie Południowo-Pruskie Pupilne Collegium.

Do zadzierżawienia. Donosi się publiczności, iż dwa gościńce, Kaliski i Zduński nazwane do administracyi Krotoszyńskiej należące, od S. Jana r. b. plus offerenti w wieczną dzierżawę wypuszczone być mają. Termina do licitacyi względem Zduńskiego gościńca wyznaczają się na dzień 24. Kwietnia i 8. Maia, a względem Kaliskiego gościńca na dzień 19. i 30. Maia r. b. przed urzędem sprawiedliwości w Krotoszynie. Mający wolą do zadzierżawienia tych gościńców mogą się na przerzeczony terminy stawiać, iak wiele dać chcą, do protokołu oświadczyć i dokładnie się zainformować o kondycjach tego zadzierżawienia od tego urzędu. Dan w Poznaniu dnia 6. Kwietnia roku 1800.

Kamera Wojskowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruff Południowych.

Do sprzedania. Dobra Brzeskie w departamencie Kaliskim w powiecie Sadeckim, 2 mile od Łaska, i 2 mile od Sieradza leżące procz dobrego gruntu w znaczne łąki i dostatek drzewa oraz podanych, iakoli też w propinacye i młyn wodny obfitujące, gdzie nawet ieszcze melioracye korzystne mogą być poczynione, mają być z wolnej ręki na terminie dnia 26. Maia r. b. o godzinie 9. z rana in loco więcej dającym sprzedane. Zaczem mający chęć kupna mogą się wspomnionego dnia w Brzeskim znajdować i spodziewać się, iż temu, który one naylepiey i nayprzyjemniey zapłacić zadeklaruje się natychmiast sądownie przyderzone i na S. Jan r. b. oddane zostaną. W Lipku pod Wartą dnia 6. Kwietnia roku 1800.

Oppeln Bronikowski J. K. M. Pruff-Połud. Landrath Powiatu Warcińskiego.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.